הריני כבן עזאי בשוקי טבריא אמר ליה ההוא מרבנן לאביי איכא למידרשינהו לקולא ואיכא למידרשינהו לחומרא ממאי דלקולא אימא לחומרא לא סלקא דעתיך מדאקיל רחמנא גביה דתניא [1] כי טוב לו עמך עמך במאכל עמך במשתה שלא יהא אתה אוכל פת נקיה והוא אוכל פת קיבר אתה שותה יין ישן והוא שותה יין חדש אתה ישן על גבי מוכין והוא ישן על גבי קרקע מיכן אמרו הקונה עבד עברי כקונה אדון לעצמו אדרבה נחמיר עליה מדרבי יוסי ברבי חנינא דאמר רבי יוסי בר' חנינא בא וראה כמה קשה אבקה של שביעית אדם נושא ונותן בפירות שביעית לסוף מוכר את מטלטליו שנאמר בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו וכתיב [2] וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך דבר הנקנה מיד ליד לא הרגיש לסוף מוכר את שדותיו שנאמר [3] וכי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו לא באת לידו לסוף מוכר את ביתו שנאמר [4] ואיש כי ימכור בית מושב עיר חומה מאי שנא התם דקאמר לא הרגיש ומאי שנא הכא דקאמר לא באת לידו כדרב הונא דאמר רב הונא כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה הותרה לו הותרה לו ס"ד אלא אימא נעשית לו כהיתר (לא באת לידו לסוף שלוה ברבית שנאמר [5] וכי ימוך אחיך וגו' וכתיב אל תקח מאתו נשך ותרבית) לא באת לידו עד שמוכר את בתו שנאמר [6] וכי ימכור איש [את] בתו לאמה ואע"ג דבתו בהאי ענינא ליתא ניחא לאיניש דליזבין ברתיה ולא ליזיף בריביתא דאילו התם מיגרעא ואזלא ואילו הכא קא מוספא ואזלא לא באת לידו לסוף שמוכר את עצמו שנאמר [7] כי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא לך אלא לגר שנאמר לגר ולא לגר צדק אלא לגר תושב שנאמר לגר תושב משפחת גר זה העובד כוכבים כשהוא אומר או לעקר (משפחת גר) זה הנמכר ונעשה משרת לעבודת כוכבים עצמה א"ל הא אהדריה קרא ותנא דבי רבי ישמעאל הואיל והלך ומכר עצמו לעבודת כוכבים אידחה אבן אחר הנופל ת"ל ([8] גאולת עולם תהיה לו וביובל יצא) אימא גאולה תהיה לו דלא ליטמע בעובדי כוכבים ולעולם לענין פדיונו נחמיר אמר רב נחמן בר יצחק כתיב [9] אם עוד רבות בשנים וכתיב [10] אם מעט נשאר בשנים וכי יש שנים מרובות ויש שנים מועטות אלא נתרבה כספו מכסף מקנתו נתמעט כספו כפי שניו ואימא היכא דעבד תרתי ופיישי ארבעי ליתב ליה ארבע מכסף מקנתו והיכא דעבד ארבע ופיישי תרתי ליתב ליה תרתי כפי שניו א"כ נכתוב אם עוד רבות שנים מאי בשנים נתרבה כספו בשנים מכסף מקנתו נתמעט כספו בשנים כפי שניו אמר רב יוסף דרשינהו רב נחמן להני קראי כסיני: לא ימכור ברחוק כו': מנא הני מילי דת"ר [11] והשיגה ידו יד עצמו שלא ילוה ויגאל ומצא פרט למצוי שלא ימכור ברחוק ויגאול בקרוב ברע ויגאול ביפה כדי גאולתו כדי גאולה הוא גואל ואינו גואל לחצאין למימרא דמצא השתא משמע ורמינהו [12] ומצא פרט לממציא עצמו מיכן אמר רבי אליעזר אם משיצאה אבן מתחת ידו הוציא הלה את ראשו וקיבלה פטור אלמא מצא מידי דאיתיה מעיקרא משמע אמר רבא הכא מענינא דקרא והכא מענינא דקרא הכא דומיא דהשיגה ידו מה השיגה ידו דהשתא אף מצא נמי דהשתא והכא דומיא דיער מה יער מילתא דאיתיה מעיקרא אף מצא מילתא דאיתיה מעיקרא: ובהקדש כו': מנא ה"מ דת"ר [13] ואם גאל יגאל מלמד שלוה וגואל וגואל לחצאין אר"ש מה טעם לפי שמצינו במוכר שדה אחוזה שיפה כחו שאם הגיע יובל ולא נגאלה חוזרת לבעלים ביובל הורע כחו שאינו לוה וגואל ואינו גואל לחצאין אבל מקדיש שדה אחוזה הואיל שהורע כחו שאם הגיע יובל ולא נגאלה יוצא לכהנים יפה כחו שלוה וגואל וגואל לחצאין

תני

רש"י

הריני. כן משובח במקומי שאני דרשן ובקי כבן עזאי שהיה משתבח בשוקי טבריא כדתניא בבכורות בפ' תשיעי (דף נח.) בן עזאי אומר כל חכמי ישראל דומין לפני כקליפת השום: **איכא למדרשינהו.** הני קראי דעבד עברי: **קיבר.** שגונדיי"ר: **מדרבי יוסי בר' חנינא.** דודאי לא בא לידי כך אלא מפני שהיה רשע ועושה סחורה בפירות שביעית: **אבקה של שביעית.** הסוחר בפירות שביעית. ולהכי קרי ליה אבק שאין זו עיקר מצותה של איסור שביעית: **וסמיך ליה וכי תמכרו ממכר.** ודרשי' סמוכין והכי אמר רחמנא אם לא תשמרו מצות יובל סופכם למכור מטלטלין וכלי תשמיש: **לא הרגיש.** לא נזדעזע לשוב מן העבירה: **לא באת לידו.** משמע שלא יעלה על לבו שיהא עושה שום עבירה: **נעשית לו כהיתר.** דומה בעיניו כהיתר. הלכך ברישא דלא עבר עדיין אלא פעם אחת תני הרגיש דמשמע שהיה יודע ונותן אל לבו שהיה עובר אבל לא נרתע מן העבירה ועשאה ובפעם שניה תני לא באת לידו שאפילו על לבו אין עולה שתהא עבירה: **ניחא ליה לאיניש דליזבין ברתיה ולא נוזיף בריביתא.** דריבית כתיב בהאי עניינא דכתיב (ויקרא כה) אל תקח מאתו נשך ותרבית וגו' והא ודאי מקמי הכי כבר זבנה לברתיה דבהכי ניחא ליה (א): **פדיון בתו מגרעא ואזלא.** שסתם מכירת הבת אינה שתהא שפחה אלא עד שיגיעו ימי נערות ואם בא לפדותה בתוך כך מחשב הדמים שמכרה כמה מגיע לכל שנה שהיתה ראויה להיות ביד האדון ולפי אותו חשבון המגיע לכל שנה מנכה לו האדון לכל שנה ושנה שמשמשתו כדתניא בקדושין (דף יח.) והפדה מלמד שמגרעת פדיונה ויוצאה: **ונעשה משרת.** שהיה נעשה משרת לעבודת כוכבים לחטוב עצים ולשאוב מים: **א"ל.** אביי לההוא מרבנן אפ"ה הא אהדריה קרא שיהו מרחמין עליו: **אדחה אבן.** כלומר שלא יגאל לעולם: **נחמיר.** עליה שאם נמכר במנה והשביח יחשב במאתים או אם נמכר במאתים והכסיף יחשב במאתים כדכתיב (שם) מכסף מקנתו: **וכי יש שנים מרובות.** שתהא שנה יתירה מחבירתה דקאמר קרא אם עוד רבות בשנים או שנה פחותה מחבירתה: **אלא.** הכי קאמר קרא אם יש ריבוי בכספו בשנים שהוא עומד בהן כלומר מה שהשביחו ישיב גאולתו מכסף מקנתו דאין מחשב אלא כמה שנמכר ואם מעט נשארו דמיו בשנים שהוא עומד בהן כגון שהכסיף כפי שניו ישיב את גאולתו: **ואימא.** הכי קאמר קרא היכא דפלח ליה תרתי שני ופשו ארבעי עד יובל ליתיב ליה כמה שמגיע לארבע שנים מכסף מקנתו לפי חשבון שקנאו: **כפי שניו.** לפי שנים שהיה עדיין חייב לעובדו ולאו בהכסיף והשביח משתעי קרא: **ומצא את רעהו ומת.** שהיה חבירו מצוי שם בשעה שהריס זה הגרזן חייב פרט לממציא את עצמו לפטור זה מגלות: **מה השיגה ידו דהשתא.** דודאי מעיקרא כשמכרה לא היתה ידו משגת כדכתיב (שם) כי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו: **ואם גאל יגאל המקדיש וגו' מלמד שלוה.** מאחר וגואל ואם ירצה יגאל לחצאין: **הורע כחו.** כדאמרן לעיל:

תני

תוספות

דתניא כי טוב לו עמך. הכי איתא בכל הספרים ונראה דלא גרסינן הכי דאין זה כי אם סיפור דברים של העבד כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך ואין זה ציווי אלא גרס כדאיתא בסיפרי כתושב כשכיר יהיה עמך דהיינו ציווי: **כמה** קשה אבקה של שביעית. פירוש דהיינו סחורה דאין זה עיקר האיסור דעיקר האיסור הוא חרישה וזריעה ואם תאמר ומנלן דעל ידי סחורה בלבד קלקולים אלו שמפרש כאן באין עליו דלמא על ידי חרישה וזריעה דוקא הם באים וי"ל דהיינו מדה כנגד מדה ע"י שמכר פירות שביעית הוא מוכר את אשר לו:

או לעקר זה הנמכר לעבודת כוכבים עצמה. לפי שסופן של עבודות כוכבים ליעקר דריש הכי:

ואימא היכא דעבד תרתי ופיישי ד' כו'. פירש רש"י ולא בהכסיף והשביח מישתעי מידי ול"נ דא"כ אין זה כי אם מפשטיה דקרא ובלא ייתור שמעינן ליה ומשמע דרב נחמן בר יצחק מיתורא קא מפיק לכן נראה לפרש ואימא היכא דעבד תרתי ופייש ארבע ניתיב ליה ארבע מכסף מקנתו בין הכסיף בין השביח והיכא דעבד ארבע ופייש ליה תרתי ניתיב ליה תרתי כפי שניו בין הכסיף בין השביח ולהכי אתא יתורא דקרא דלעולם אחר הסמוך אזלינן:

תני

רבינו גרשום

הריני כבן עזאי בשוקי טבריא. שכשם שהוא היה חכם [גדול] דהיה עומד בשוק ואומר כל מי שרוצה לשואלני דבר הריני משיבו אף אני כן מי שירצה יבא וישאלני: [מכדי הני קראי. דעבד עברי איכא למידרשינהו בין לקולא בין לחומרא]. לחומרא דאיכא למימר כי השביח מנין שאין מחשב אלא במאתים ת"ל לפי שניו ואם הכסיף מנין שאין מחשב אלא במאתים ת"ל מכסף מקנתו והיינו חומרא: מדאקיל רחמנא גביה. שאין נוהג בו מנהג בזיון אקיל נמי בפדיונו: אבקה של שביעית. אבקה כמו ריח איסור שביעית כלומר (שעיקר) [שנפקר] איסור שביעית הוא מי שאוצר פירות שביעית עד שמינית וסוחרין בפירות שביעית אינו עיקר איסור שביעית אלא דקא דרשינן לקרא לאכלה ולא לסחורה ואעפ"כ גורם אותו עון שמוכר מטלטליו דכתיב וכי תמכרו ממכר וי"ו מוסיף על ענין ראשון שמכירה זו [באה] בעון מכירת פירות שביעית. לא הרגיש. שלא נתחרט בו אלא חזר ומכר עוד: לא באת לידו. כלומר שמאחר ששנה בעבירה דומה לו כהיתר ואינו משים על לבו עוד לחזור בתשובה [זהו לא באת לידו. ואע"ג דבתו בהאי ענינא לא כתיב ניחא ליה לאיניש. כלומר מוטב היה לו שימכור בתו קודם שילוה ברבית דאילו בתו אם השיגה ידו שתפדה עצמה או שפודה אחר מקרוביה מגרעת פדיונה ויוצאה כמו עבד עברי שמנכה שני עבודותה ומנכה מדמיה. והלוה ברבית מוסיף ונותן על הקרן הרבית]: לא לך [אלא לגר]. כלומר [פעמים] שלא יזכה שימכור לך אלא לגר שזה זילות מרובה שעובד לגר: לגר תושב. שאינו גר לכל דבר אלא שכופר בעבודה זרה: זה שנמכר לעבודה זרה עצמה. שיהא מכבד ומרבץ לפניה והיינו לעקר שנעקר לצורך עבודה זרה. והואיל ומפני עון שסוחר בפירות שביעית גורם שנמכר נחמיר עליו עוד וכשיגאל תהא ידו על התחתונה: אמר ליה הא אהדריה קרא. שחס הכתוב עליו לאחר מכאן דקאמר קרא גאולה תהיה וביובל יצא אחר שנמכר והואיל ואהדריה קרא וחס ב) [נמי] עליה ונגאל וידו על העליונה: וכי יש שנים מרובות או שנים מועטות. בשמיטה אחת יותר מבאחרת אלא כך פירושו אם נתרבה כספו בשני עבודתו כגון ששבח כשהוא נגאל מחשב אחר כסף מקנתו כדכתיב ואם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאולתו מכסף מקנתו: ואם נתמעט כספו. כגון שהכסיף יהיב בתר השנים כפי שניו כמו ששוה עכשיו היינו ואם מעט נשאר בשנים וגו' ומהכא ילפינן בפירוש דנגאל וידו על העליונה: ואימא [להכי אתו הני קראי] דהיכא דעבד תרתי. [שני דשמיטה ופיישי תו ארבע שני והרי הוא נגאל יהיב ליה דמי דארבעי שני לבעליו] מכסף מקנתו. שנתן בשבילו והיינו אם עוד רבות בשנים שעבד פחות מחצי שבוע שיתן לו [דמין] ד' שנים [שנשארו] לפי חשבון שקנאו ואם מעט נשאר בשנים היינו היכא דעבד ארבע [ופיישי תרתי ועכשיו הוא נגאל ליתן ליה דמי דתרתי שני] והיינו כפי שניו כלומר כפי מיעוט שנים שנשתיירו ולהכי הוא דאתי ולא להקל עליו לעולם כדקא דרשת: [א"כ. הוא דלהכי אתו לכתוב אם עוד רבות שנים: מאי בשנים. ש"מ דאם נתרבה כספו בשנים שהשביח יהיב מכסף מקנתו להקל כדאמרן]: כסיני דהכי פירושיהן: [לא ימכור ברחוק כו'. כדפרשינן לעיל: והשיגה ידו יד של עצמו. כלומר אם השיג משלו ולא שילוה: ומצא. מאחר שמכר פרט למצוי שלא ימכור מה שהיה לו קודם לכן כגון שלא ימכור ברחוק כו': כדי גאולתו. כלומר אם השיג כדי לגאול הכל בבת אחת גואל ואינו רשאי לגאול לחצאין: למימרא. דומצא דכתיב והשיגה ידו ומצא דהשתא משמע כלומר שמצא מאחר שמכר: ומצא. את רעהו ומת והוא ינוס שנמצא כבר הוא פרט לאם המציא את עצמו שפטור: מה והשיגה ידו. משמע לאחר שמכר דאם השיגה בשעת מכירה לא הוה מוכר: אף ומצא. משמע נמי השתא {אחר} שמכר ובהקדש מותר בבולן למכור ברחוק ולגאול בקרוב וכן כולן. זה חומר בהדיוט מבהקדש שרשאי לעשות כל אלו להוציא מיד הקדש]: הורע כוחו. שאינו לוה וגואל כדאמרן: אבל במקדיש ג) שדה אחוזה הואיל והורע כחו בענין א' יפה כחו בענין אחר הלכך בהקדש מותר בכולן:

א) בכת"י שיטה מקובצת נתייחס הפירוש מכאן ועד סוף המסכת לרבינו אליקים בן קלונימוס ז"ל אולם בכת"י רומי נתייחס להגרמ"ה ז"ל. ב) נראה דל"ל וחס עליה הלכך כי נגאל נמי חס עליה וידו על העליונה. ג) בכ"י: אף כך מקדיש.

שיטה מקובצת

ואימא היכא דעביד תרתי. פרש"י ואימא ה"ק קרא היכא דפלח ליה כו', וקשה כיון דלא איירי בהשביח או הכסיף ולעולם הוא נותן כאשר קנאו לפי שניו למה לי, ונמצא בפירושי הר"ר אליקים וז"ל ואימא להכי אתו הני קראי להיכא דעבד תרתי שני דשמיטה ופיישי ארבע שני והרי הוא נגאל יהיב דמי דארבע שני לבעליו מכסף מקנתו לפי חשבון הדמים שקנהו, והיינו אם עוד רבות בשנים שעבד פחות מחצי שבוע ונתן לו דמי ארבע שנים שנשארו לפי חשבון שקנאו, ואם מעט נשאר בשנים היינו היכא דעבד ארבע ופיישי תרתי ועכשיו הוא נגאל ליתיב ליה דמי תרתי שני כפי שניו לפי חשבון שהוא שוה עתה להכי אתי ולא להקל עליו לעולם כדקא דרשת עכ"ל וכן מצאתי בגליון רש"י כת"י ישן וכתב שכן נמצא בפירושי רבינו אליקים מכתיבת ידו: **הוציא הלה את ראשו.** עי' תוס' סנהדרין דף פו (ע"א ד"ה מונמצא בידו):

עין משפט נר מצוה

יט א מיי' פ"א מהלכות עבדים הלכה ט:
ב [מיי' פ"ד מהל' עבדים הל' ב]:
ג [מיי' פ"א שם הל' א]:
ד [מיי' שם הל' ד]:
כ ה מיי' פ"ו מהלכות רוצח הלכה ט:
כא ו מיי' פ"ה מהלכות ערכין הלכה ב:
כב ז מיי' פי"א מהל' שמיטה הלכה טו:
כג ח מיי' שם הל' יז:
כד ט מיי' פ"ד מהל' ערכין הלכה יט:

תורה אור השלם

1. וְהָיָה כִּי יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת בֵּיתֶךָ כִּי טוֹב לוֹ עִמָּךְ: דברים טו טז
2. וְכִי תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל תּוֹנוּ אִישׁ אֶת אָחִיו: ויקרא כה יד
3. כִּי יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ וּבָא גֹאֲלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו וְגָאַל אֵת מִמְכַּר אָחִיו: ויקרא כה כה
4. וְאִישׁ כִּי יִמְכֹּר בֵּית מוֹשַׁב עִיר חוֹמָה וְהָיְתָה גְּאֻלָּתוֹ עַד תֹּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ יָמִים תִּהְיֶה גְאֻלָּתוֹ: ויקרא כה כט
5. וְכִי יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב וָחַי עִמָּךְ: אַל תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ וְחֵי אָחִיךָ עִמָּךְ: ויקרא כה לה-לו
6. וְכִי יִמְכֹּר אִישׁ אֶת בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים: שמות כא ז
7. וְכִי יָמוּךְ אָחִיךָ עִמָּךְ וְנִמְכַּר לָךְ לֹא תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עָבֶד: ויקרא כה לט
וְכִי תַשִּׂיג יַד גֵּר וְתוֹשָׁב עִמָּךְ וּמָךְ אָחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַּר לְגֵר תּוֹשָׁב עִמָּךְ אוֹ לְעֵקֶר מִשְׁפַּחַת גֵּר: ויקרא כה מז
8. אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לּוֹ אֶחָד מֵאֶחָיו יִגְאָלֶנּוּ: ויקרא כה מח
9. אִם עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים לְפִיהֶן יָשִׁיב גְּאֻלָּתוֹ מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ: ויקרא כה נא
10. וְאִם מְעַט נִשְׁאַר בַּשָּׁנִים עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְחִשַּׁב לוֹ כְּפִי שָׁנָיו יָשִׁיב אֶת גְּאֻלָּתוֹ: ויקרא כה נב
11. וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֶה לּוֹ גֹּאֵל וְהִשִּׂיגָה יָדוֹ וּמָצָא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ: ויקרא כה כו
12. וַאֲשֶׁר יָבֹא אֶת רֵעֵהוּ בַיַּעַר לַחְטֹב עֵצִים וְנִדְּחָה יָדוֹ בַגַּרְזֶן לִכְרֹת הָעֵץ וְנָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן הָעֵץ וּמָצָא אֶת רֵעֵהוּ וָמֵת הוּא יָנוּס אֶל אַחַת הֶעָרִים הָאֵלֶּה וָחָי: דברים יט ה
13. וְאִם גָּאֹל יִגְאַל אֶת הַשָּׂדֶה הַמַּקְדִּישׁ אֹתוֹ וְיָסַף חֲמִשִׁית כֶּסֶף עֶרְכְּךָ עָלָיו וְקָם לוֹ: ויקרא כז יט

שינויי נוסחאות

א] לאביי מכדי איכא למידרשינהו הני קראי לקולא (ש"מ), ב] תהא אתה אוכל (ש"מ), ג] קרקע מכאן אמרו (ש"מ), ד] לידו עד שמוכר את ביתו. עיין רש"י קדושין דף כ (ע"ב) [ע"א ד"ה לא הרגיש] (ש"מ), ה] כל זה נדפס בטעות ושייך לקמן בסמוך לבין תיבה מוספא ואזלא לתיבה לא באת לידו, ו] וכתיב אל תקח מאתו נשך ותרבית לא באת לידו לסוף מוכר את בתו שנאמר וכי ימכור. כך הוגה שם, וכ"ב כן נמצא בכל הס"י, ועיין רש"י קדושין פ"ק דף כ (ע"ב) [ע"א ד"ה אע"ג] (ש"מ), ז] ענינא לא כתיבא ניחא ליה לאיניש דלזבין ברתיה (ש"מ), ח] הכא שייך דיבור הנ"ל אות ה], ט] בקדושין ליתא, י] זה הנמכר לע"ז עצמה [והשאר נמחק], יא] בס"א: כומר, יב] קרא דתנא דבי (ש"מ), יג] והלך זה ונעשה כומר לעבודת כוכבים (ש"מ), יד] נ"ל גאולה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו כ"א בקידושין, טו] נחמיר עליה אמר (ש"מ), טז] כדי גאולתו הוא (ש"מ), יז] אליעזר בן יעקב אם (ש"מ), יח] הכא מצא דומיא (ש"מ), יט] והכא מצא דומיא (ש"מ), כ] הריני משתבח במקומי שאני דורש ובקי (ש"מ), כא] ישראל דומין עלי כקליפת השום (ש"מ), כב] ועשה סחורה (ש"מ), כג] שלא עלה על לבו שהיה עושה שום עבירה (ש"מ), כד] תני לא הרגיש (ש"מ), כה] בריביתא וריבית כתיב (ש"מ), כו] ונעשה כומר. שנמכר לעבודת כוכבים לחטוב עצים [והשאר נמחק] (ש"מ), כז] שנה מרובה מחבירתה (ש"מ), כח] נ"א משתעי מידי (ש"מ), כט] הגרזן חייב גלות פרט לממציא הרוג את (ש"מ),

מסורת הש"ס

א) [עירובין כט. סוטה מה.], ב) קדושין כ. וש"נ, ג) שם כ., ד) [תוס' פ"ה ה"ד] קדושין כ. סוכה מ:, ה) סוטה כב. יומא פו: [פו. ע"ש קדושין כ. מ. מ"ק כז:], ו) [ב"ק קיג: ב"מ עא.], ז) [יבמות מו.], ח) קידושין כ:, ט) מכות ח. [סוטה מה: סנהדרין פו.], י) מכות ח. ע"ש, יא) קדושין כ:, יב) עיין ברש"י דקדושין כ. שפירש בע"א, יג) [ע' במהרש"א בח"א בקדושין מ"ש על פירוש רש"י וע' ל"ק], יד) [שמות כא],

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ניחא וכו' ליה הס"ד ואח"כ מ"ה קמיגרע פדיון בתו:

גליון הש"ס

גמ' לסוף שלוה ברבית. נ"ל לסוף מוכר את בתו לא באת לידו עד שלוה ברבית:

לעזי רש"י

שגונדיי"ר [שיאונדיי"ר]. (לחם), נעשה מקמח גרוע.

מוסף רש"י

הובא בעמוד הבא